

Byrons Statue af Thorvaldsen.

Spørgsmaalet om denne Statues Etjæbne har i den senere Tid saa ofte været bragt paa Bane, at vi troe, at en kort Beretning om den, der findes i det engelske Tidsskrift „The Athenæum“, og behandler ikke blot dette Kunstværks Historie, men ogsaa dets Fuldkommenheder og Mangler, vil interessere vore Læsere.

„Denne Statue, der blev forskødt af Kirken, hvis Dom, som det synes, har været stærk nok til at vrie op imod den Interesse, der knyttede sig til Navne som Byron og Thorvaldsen, og til at holde et Kunstværk, der minder om dem begge, indesluttet i Kjældrene i Londons Dok, har tilsidt fundet en Bestemmelse, og efter at have gjenseet Maanens Straaler, befinder den sig nu hos Sir Richard Westmacott, under Forberedelse til at opreises i Trinity-College's Bibliotheksal i Cambridge. For vort eget Bedkommende anser vi denne Bestemmelse passende, skjønt vi rigtignok maae beklage, at der ikke i Hovedstaden fandtes nogen hensigtsvarende Plads for den. Imidlertid har dog den offentlige Opmærksomhed, med Hensyn til dette Kunstværk, i den sidste Tid været vakt i en saadan Grad, at vi ville foreslaae dem, der have med den at gjøre, at foranstalte den offentlig udstillet her i Staden — i Nationalgalleriet eller andensteds — før den slutte sig bringes til sin Nidestjal i Cambridge.

Nedens denne Billedskotte befandt sig under Laas og Lutte, udspreddes der i Publicum af de saa Indviede, der havde seet den i Kunstnerens Atelier, saa forskellige Meninger om dens Bærd som Kunstværk, og fattes der saa

mange Rygter i Omløb angaaende de Omstændigheder, under hvilke den laa begravet i et Handelselskabs Kjældere, at vi sølte en stærk Opfordring til at faae Leilighed til selv at dømme angaaende det første Punkt, og at indhente paalidelige Oplysninger med Hensyn til det andet. Billedskotten tilhører en Samling Subscriberer, der vare private Venner eller Brødrere af den afdøde Digter, hvilke hidroge til Mindesmærket med en Interesse, hvortil imidlertid Beløbet af den indsamlede Sum ikke kom til at svare. Først henvendte de sig om Udsørelsen til Chantrey. Denne Kunstner affog imidlertid et Arbejde, der blev saa ufuldstændigt betalt, og Comiteen, der ikke syntes at vide af, at der i England fandtes nogen anden Billedhugger, gif derpaa til Rom, for at søge en Mester. Det er ofte blevet sagt og gjentaget, at Thorvaldsen udførte dette Bærd gratis, paa Grund af sin entusiastiske Beundring for Digteren og Taknemlighed mod England, fordi en af dets Søner havde lagt Grunden til hans Lykke. Skjønt denne Paaastand ikke er bogstavelig sand, indeholder den dog Sandhed nok til at hædre Kunstneren og forhøje hans Arbejdes Interesse. Den Sum, der var indkommen, blev — hvad dens Beløb nu end maa være — rigtignok betalt til Thorvaldsen, men det var ikke nogen Pris, der svarede til hans Arbejde, og Kunstnerens Svar skal derfor ogsaa omtrent have været følgende: „Mine Herrer! Jeg har ikke Naad til at skænke Dem Marmoret; men jeg vil tage imod Deres Penge og udføre Statuen“. Den Indsigelse, der ved dens Ankomst til England mødte den med Hensyn til dens Optagelse i Westminster Abbediet, fordi Digteren skulde være uærdig til at optages i det udsøgte Marmorselskab, som der findes, er tilstrækkeligt bekendt. Efter Dr. Irelands Død gjorde man Forsøg paa at faae denne Excommuni-

